

Θεματική Ενότητα:
Αθλητική Ψυχολογία

Προφορικές Ανακοινώσεις 21^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

Section:

Sports Psychology

Oral Presentations of the 21st International Congress of Physical Education & Sport

18048

ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟ-ΟΜΙΛΙΑΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Μπάρδας Δ., Ζουρμπάνος Ν., Θεοδωράκης Ι., Χατζηγεωργιάδης Α.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

dimmpa@yahoo.gr

THE EFFECTS OF SELF-TALK TECHNIQUE ON PRIMARY SCHOOL CHILDREN DURING THE EXECUTION OF NOVEL EXERCISES AT PHYSICAL EDUCATION CLASS

D. Bardas, N. Zourbanos, Y. Theodorakis, A. Hatzigeorgiadis

University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Η αυτο-ομιλία φαίνεται ότι παίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των σκέψεων των και της απόδοσης των ατόμων τόσο στα σπορ, όσο και στις δεξιότητες της ζωής. Σκοπός της παρούσης μελέτης ήταν να εξετάσει αν η επίδραση της αυτο-ομιλίας είναι αποτελεσματική σε μικρές ηλικίες μαθητών/τριών και αν η επίδραση αυτή είναι αποτελεσματική όταν δοκιμάζει κανείς την εκτέλεση μιας πρωτότυπης κινητικής δεξιότητας, όπως είναι η εκτέλεση με το μη κυρίαρχο πόδι (αριστερό πόδι). Επίσης να διερευνήσει τη σχέση αυτο-ομιλίας με τον αυτοέλεγχο. Επιλέχθηκε μια δεξιότητα σχετική με το ποδόσφαιρο από απόσταση δώδεκα μέτρων σε τέρμα πλάτους ενός μέτρου, για μαθητές/τριες δημοτικών σχολείων. Οι συμμετέχοντες αυτής της έρευνας ήταν 60 μαθητές/τριες (38 αγόρια, 22 κορίτσια) ηλικίας 10-12 ετών. Για τον σκοπό της συγκεκριμένης έρευνας οι μαθητές/τριες χωρίστηκαν τυχαία σε δύο πειραματικές ομάδες (αυτο-ομιλίας παρακίνησης: n= 15, αυτο-ομιλίας τεχνικής υπόδειξης: n= 15) και μια ομάδα ελέγχου (n= 30). Τα όργανα αξιολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν ήταν της Κλίμακας αυτοελέγχου και της Κλίμακας Automatic self talk Questionnaire. Η στατιστική μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε στην έρευνα ήταν η ανάλυση διακύμανσης δύο κατευθύνσεων επαναλαμβανομένων μετρήσεων (two-way repeated measures anova). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η αυτο-ομιλία είναι αποτελεσματική σε μαθητές/τριες ηλικίας 10-12 ετών και πιο συγκεκριμένα η αυτο-ομιλία τεχνικής υπόδειξης είχε καλύτερα αποτελέσματα από την αυτο-ομιλία παρακίνησης και την ομάδα ελέγχου σε καινούριες δραστηριότητες στη φυσική αγωγή, όπως το σουτ στο ποδόσφαιρο με το αριστερό πόδι. Επιπλέον, οι συμμετέχοντες στην πειραματική ομάδα παρακίνησης και στην πειραματική ομάδα τεχνικής υπόδειξης έκαναν συχνή χρήση των λέξεων που τους δόθηκαν, ενώ η ομάδα ελέγχου η οποία χρησιμοποίησε φράσεις (π.χ. δε θα τα καταφέρω, δε μπορώ να συγκεντρωθώ) αλλά όχι με τόσο μεγάλη συχνότητα. Επιπρόσθετα, επαληθεύτηκαν συσχετίσεις μεταξύ αυτο-ομιλίας και αυτοελέγχου και του αυτοελέγχου με τις θετικές σκέψεις. Τα συμπεράσματα δείχνουν ότι η αυτο-ομιλία τεχνικής υπόδειξης είναι πιο αποτελεσματική από την αυτο-ομιλία παρακίνησης σ' αυτό το ομαδικό άθλημα και επίσης ότι πολλά παιδιά πιστεύουν ότι η αυτο-ομιλία τους βοήθησε να έχουν καλύτερες αποδόσεις από την αρχική μέχρι την τελική

αξιολόγηση. Η πρακτική εφαρμογή αυτής της μελέτης δείχνει ότι η αυτο-ομιλία με φράσεις θετικού περιεχομένου μπορεί να εφαρμοστεί με επιτυχία στην καθημερινή εργασία του μαθήματος της φυσικής αγωγής.

Λέξεις κλειδιά: αυτο-ομιλία, τεχνική υπόδειξη, παρακίνηση

18050

ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟ-ΟΜΙΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΜΙΑΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΑΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΑΝΤΜΠΟΛ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Μπάρδας Δ., Ζουρμπάνος Ν., Θεοδωράκης Ι., Χατζηγεωργιάδης Α.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

dimmpra@yahoo.gr

THE EFFECTS OF THE SELF-TALK ON A TASK IN HAND BALL IN PRIMARY PHYSICAL EDUCATION STUDENTS

D. Bardas, N. Zourbanos, I. Theodorakis, A. Hatzigeorgiadis

University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Οι επιδράσεις της αυτοομιλίας στην απόδοση εξετάστηκαν συστηματικά μόλις τη τελευταία δεκαετία, κυρίως σε άτομα μεγαλύτερων ηλικιών, όχι όμως σε μαθητές δημοτικών σχολείων. Σκοπός της παρούσης έρευνας ήταν να εξετάσει αν η επίδραση της αυτο-ομιλίας είναι αποτελεσματική στο μάθημα της φυσικής αγωγής σε μαθητές/τριες δημοτικών σχολείων και αν η επίδραση αυτή είναι αποτελεσματική όταν χρησιμοποιεί κανείς κάτι συνηθισμένο και ασυνήθιστο, όπως είναι το δεξί και το αριστερό χέρι αντίστοιχα, στην εκτέλεση μιας δεξιότητας σχετικής με το χάντμπολ. Επίσης να εξετάσει το κατά πόσο η αυτο-ομιλία παρακίνησης διαφοροποιείται από την αυτο-ομιλία υπόδειξης στην απόδοση και τη διερεύνηση της σχέσης αυτο-ομιλίας με τον αυτοέλεγχο. Η απόδοση σ' αυτή τη δοκιμασία αφορούσε τη ρίψη πάνω από τον ώμο στο χάντμπολ από μια απόσταση 6,50 μέτρων (σημαδεμένο σημείο αντίθετο από το κέντρο του στόχου 35 X 50 εκατοστά), τοποθετήθηκε στην κορυφή του τέρματος του δοκαριού στη χειροσφαίριση. Οι συμμετέχοντες σ' αυτή την μελέτη ήταν 40 μαθητές/τριες φυσικής αγωγής (24 αγόρια και 16 κορίτσια) ηλικίας 10-12 χρονών. Για τον σκοπό της συγκεκριμένης μελέτης τα παιδιά χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες (ομάδα ελέγχου η= 20, πειραματική ομάδα παρακίνηση η= 10, πειραματική ομάδα υπόδειξη η= 10). Άλλα εργαλεία αξιολόγησης που χρησιμοποιήθηκαν ήταν της Κλίμακας αυτοελέγχου και της Κλίμακας Automatic self talk Questionnaire. Η στατιστική μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε σ' αυτή την μελέτη ήταν η ανάλυση διακύμανσης δύο κατευθύνσεων επαναλαμβανόμενων μετρήσεων (two-way repeated measures anova). Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι και στις δύο δοκιμασίες οι ομάδες με χρήση αυτο-ομιλίας τεχνικής υπόδειξης και παρακίνησης βελτίωσαν τις επιδόσεις τους σημαντικά σε σύγκριση με την ομάδα ελέγχου και επιπλέον για το μη κυρίαρχο χέρι (πρωτότυπη δοκιμασία) η αυτο-ομιλία τεχνικής υπόδειξης είχε καλύτερο αποτέλεσμα συγκρινόμενη με την αυτο-ομιλία παρακίνησης και την ομάδα ελέγχου. Αντίθετα, η αυτο-ομιλία παρακίνησης ήταν πιο ωφέλιμη για τη συνηθισμένη δοκιμασία, σε σύγκριση με την αυτο-ομιλία τεχνικής υπόδειξης. Επίσης, οι μαθητές/τριες των πειραματικών ομάδων παρακίνησης και τεχνικής υπόδειξης έκαναν επαρκή χρήση της αυτο-ομιλίας στις φράσεις που τους δόθηκαν, ενώ η ομάδα ελέγχου χρησιμοποίησε κάποιο είδος αυτο-ομιλίας (π.χ. συγκεντρώσου στον στόχο, θα τα καταφέρω) αλλά όχι με συστηματικό τρόπο. Στην έρευνα αυτή δεν επαληθεύτηκαν συσχετίσεις μεταξύ της αυτο-ομιλίας και του αυτοελέγχου, αλλά αυτές οι ψυχολογικές μεταβλητές μπορούν να βοηθήσουν τους συμμετέχοντες να πετύχουν τους στόχους που έχουν θέσει στις δοκιμασίες. Τα συμπεράσματα δείχνουν ότι τα παιδιά κατανόησαν την ουσιαστική συμβολή της αυτο-ομιλίας πάνω στην απόδοση. Σε πρακτικό επίπεδο η μελέτη αυτή δείχνει ότι οι καθηγητές/τριες φυσικής αγωγής μπορούν να βοηθήσουν και τη διαμόρφωση των κατάλληλων σκέψεων των μαθητών τους και την αποτελεσματικότητά του στη βελτίωση και εκμάθηση δεξιοτήτων σχετικών με τη φυσική αγωγή.

Λέξεις κλειδιά: αυτο-ομιλία, τεχνική υπόδειξη, παρακίνηση

18294

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΓΝΩΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Καραγιαννίδης Γ., Μπαρκούκης Β., Γούργουλης Β., Αντωνίου Π., Κώστα Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

pontikidou@yahoo.gr

IMPACT OF MOTIVATIONAL CLIMATE IN PHYSICAL EDUCATION ON STUDENTS' COGNITIVE AND AFFECTIVE RESPONSES

Y. Karagiannidis, V. Barkoukis, V. Gourgoulis, P. Antoniou, G. Costa

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Σύμφωνα με τη θεωρία του αυτοκαθορισμού, το κλίμα κινήτρων και συγκεκριμένα η παροχή αυτονομίας από τον καθηγητή στο μάθημα φυσικής αγωγής, είναι από τους σημαντικότερους παράγοντες που καθορίζουν την παρακίνηση για συμμετοχή στο μάθημα και κατ' επέκταση, τις γνωστικές και συναισθηματικές αντιδράσεις των μαθητών. Στόχος της έρευνας ήταν να μελετήσει την άμεση επίδραση της αντιλαμβανόμενης παροχής αυτονομίας από τον καθηγητή φυσικής αγωγής στις μεταγνωστικές στρατηγικές που χρησιμοποιούν οι μαθητές στο μάθημα φυσικής αγωγής καθώς και στην ευχαρίστηση και στην ανία που αποκομίζουν από το μάθημα. Στην έρευνα συμμετείχαν 1019 μαθητές/τριες γυμνασίου ($M = 14.56$, $T.A. = .64$). Οι μαθητές/τριες του δείγματος συμπλήρωσαν ένα ερωτηματολόγιο που αξιολογούσε την αντιλαμβανόμενη παροχή αυτονομίας στη φυσική αγωγή (Barkoukis & Hagger, 2009). Επιπλέον, συμπλήρωσαν ένα ερωτηματολόγιο για την εκτίμηση των μεταγνωστικών στρατηγικών (Θεοδοσίου, 2004), της ευχαρίστησης (Μπαρκούκης, Τσορμπατζούδης, Γρούιος & Γαβριηλίδης, 2003) και της ανίας (Barkoukis, Ntoumanis & Thøgersen-Ntoumani, 2010). Όλα τα ερωτηματολόγια έχουν χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν σε δείγματα Ελλήνων μαθητών/τριών με ικανοποιητικά ψυχομετρικά χαρακτηριστικά. Η ανάλυση παλινδρόμησης έδειξε ότι η αντιλαμβανόμενη παροχή αυτονομίας είχε θετική επίδραση στις μεταγνωστικές στρατηγικές και την ευχαρίστηση, ενώ είχε αρνητική επίδραση στην ανία στο μάθημα φυσικής αγωγής. Τα αποτελέσματα της έρευνας επιβεβαιώνουν προηγούμενα ερευνητικά δεδομένα αναφορικά με το ρόλο της αντιλαμβανόμενης παροχής αυτονομίας στη διαμόρφωση γνωστικών και συναισθηματικών αντιδράσεων στο μάθημα φυσικής αγωγής. Οι καθηγητές φυσικής αγωγής θα πρέπει να εστιάσουν σε ένα μάθημα με ποικιλία και ενδιαφέρον που θα ενισχύει την αυτονομία των μαθητών/τριών, έτσι ώστε να ενισχύσουν την ανάπτυξη μεταγνωστικών στρατηγικών, να αυξήσουν την ευχαρίστηση και να μειώσουν την ανία, εξασφαλίζοντας μεγαλύτερη συμμετοχή και καλύτερα μαθησιακά αποτελέσματα.

Λέξεις κλειδιά: παροχή αυτονομίας, μεταγνωστικές στρατηγικές, ευχαρίστηση, ανία

18307

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΣΤΙΣ ΜΕΤΑΓΝΩΣΤΙΚΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Καραγιαννίδης Γ., Μπαρκούκης Β., Γούργουλης Β., Αντωνίου Π., Κώστα Γ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

pontikidou@yahoo.gr

SELF-DETERMINATION IMPACT ON META-COGNITIVE STRATEGIES IN PHYSICAL EDUCATION

Y. Karagiannidis, V. Barkoukis, V. Gourgoulis, P. Antoniou, G. Costa

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S.

Η θεωρία του αυτοπροσδιορισμού υποστηρίζει ότι η παροχή αυτονομίας, μέσα από την ικανοποίηση της ανάγκης για αυτονομία και τη δημιουργία αυτόνομων κινήτρων, ενισχύει την αυτο-ρυθμιζόμενη μάθηση, την ανάπτυξη μεταγνωστικών στρατηγικών και την εμφάνιση θετικών συναισθηματικών αντιδράσεων. Σκοπός της έρευνας ήταν η μελέτη της επίδρασης των κινήτρων στις μεταγνωστικές στρατηγικές των μαθητών/τριών στο μάθημα φυσικής αγωγής. Στην έρευνα συμμετείχαν 1019 μαθητές/τριες γυμνασίου ($M = 14.56$, $T.A. = .64$). Οι μαθητές/τριες του δείγματος συμπλήρωσαν ένα ερωτηματολόγιο που αξιολογούσε τα κίνητρα στη φυσική αγωγή (Barkoukis & Hagger, 2009) και τις μεταγνωστικές στρατηγικές που χρησιμοποιούν οι μαθητές/τριες στο μάθημα φυσικής αγωγής

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

(Θεοδοσίου, 2004). Τα ερωτηματολόγια έχουν χρησιμοποιηθεί σε δείγματα Ελλήνων μαθητών/τριών με ικανοποιητικά ψυχομετρικά χαρακτηριστικά. Η ανάλυση παλινδρόμησης έδειξε ότι τα εσωτερικά κίνητρα, η ταύτιση και η ενδοπροβαλλόμενη ρύθμιση προβλέπουν στατιστικά σημαντικά τις μεταγνωστικές στρατηγικές που χρησιμοποιούν οι μαθητές/τριες. Αναλυτικότερα και για κάθε μια από τις μεταγνωστικές στρατηγικές παρατηρήθηκε ότι α) η ταύτιση και τα εσωτερικά κίνητρα προβλέπουν τη δηλωτική γνώση, την αυτοπαρακολούθηση και ένα μικρό ποσοστό της διακύμανσης της διαδικαστικής γνώσης, β) η ταύτιση προβλέπει ένα μικρό ποσοστό τα διακύμανσης της νοερής απεικόνισης και της επίγνωσης συνθηκών χρήσης στρατηγικών, και γ) η ταύτιση και η ενδοπροβαλλόμενη ρύθμιση προβλέπουν την αξιολόγηση και τη διαχείριση πληροφοριών. Τα αποτελέσματα της έρευνας επιβεβαιώνουν και συμπληρώνουν προηγούμενα ερευνητικά δεδομένα για το ρόλο των κινήτρων στην ανάπτυξη μεταγνωστικών στρατηγικών στο μάθημα φυσικής αγωγής. Η εφαρμογή μεταγνωστικών στρατηγικών απαιτεί την καταβολή σημαντικής προσπάθειας από την πλευρά των μαθητών/τριών. Οι καθηγητές φυσικής αγωγής μπορούν να ενισχύσουν τη μαθησιακή διαδικασία μέσω της ενίσχυσης αυτονομίας στο μάθημα φυσικής αγωγής, που μπορεί να συμβάλει στην αύξηση των εσωτερικών κινήτρων και των θετικών συνεπειών κατά τη συμμετοχή στο μάθημα.

Λέξεις κλειδιά: φυσική αγωγή, κίνητρα, μεταγνωστικές στρατηγικές

18331

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟ-ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ

Παλάζης Χ., Βλαχόπουλος Σ.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α. Σερρών

christos_palazis@yahoo.gr

SELF-EFFICACY DIFFERENCES ACROSS EXERCISE STAGES OF CHANGE AMONG ADULT EXERCISE PARTICIPANTS

C. Palazis, S. Vlachopoulos

Aristotle University of Thessaloniki, D.P.E.S.S. of Serres

Η θεωρία της αυτό-αποτελεσματικότητας και το Διαθεωρητικό μοντέλο αναφορικά με τον χώρο της άσκησης είναι δύο θεωρίες που έχουν συνεισφέρει κατά μεγάλο βαθμό στην κατανόηση της συστηματικής συμμετοχής σε άσκηση. Σκοπός της έρευνας ήταν να εξεταστεί η σχέση μεταξύ των δύο ειδών αυτό-αποτελεσματικότητας για άσκηση (δηλ. αναφορικά με την συμμετοχή σε άσκηση και το ξεπέρασμα των εμποδίων για άσκηση) με τα στάδια αλλαγής στην άσκηση σε ενήλικες ασκούμενους. Το δείγμα αποτέλεσαν 252 ενήλικες ασκούμενοι εκ των οποίων οι 95 ήταν άντρες (37.7%) και οι 157 γυναίκες (62.3%) με μέσο όρο ηλικίας 28.8 έτη (T.A. = 8.69). Η συλλογή των δεδομένων έγινε μέσω ερωτηματολογίων. Τα ερωτηματολόγια που χρησιμοποιήθηκαν για τη μέτρηση της αυτό-αποτελεσματικότητας ήταν η «κλίμακα της αυτο-αποτελεσματικότητας για αεροβική άσκηση» (aerobics exercise self-efficacy. Bandura 2006) και η «κλίμακα της αυτό-αποτελεσματικότητας για ρύθμιση της συμπεριφοράς της άσκησης» (self-efficacy to regulate exercise. Bandura 2006). Το ερωτηματολόγιο των σταδίων αλλαγής (Marcus, Selbi, Niaura & Rossi, 1992) χρησιμοποιήθηκε για να κατηγοριοποιηθούν οι συμμετέχοντες στα στάδια της άσκησης. Η πολυμεταβλητή ανάλυση διακύμανσης μονής κατεύθυνσης έδειξε ότι τα άτομα του σταδίου της μακροπρόθεσμης συμμετοχής σε άσκηση (maintenance stage) ανέφεραν υψηλότερο μέσο όρο αυτό-αποτελεσματικότητας για άσκηση αεροβικής συγκριτικά με τα άτομα στο στάδιο της ασταθούς συμμετοχής σε άσκηση (preparation stage). Επίσης, οι ασκούμενοι του σταδίου της μακροπρόθεσμης συμμετοχής (maintenance stage) ανέφεραν υψηλότερη αυτό-αποτελεσματικότητα για ρύθμιση της συμπεριφοράς της άσκησης (δηλ. ξεπέρασμα των εμποδίων για άσκηση), συγκριτικά με τα άτομα του σταδίου της τακτικής συμμετοχής (action stage). Συνολικά, όσο υψηλότερα είναι τα επίπεδα αυτό-αποτελεσματικότητας για άσκηση, τόσο πιο μακροπρόθεσμη είναι και η συμμετοχή σε άσκηση. Συμπερασματικά, οι καθηγητές φυσικής αγωγής πρέπει να καλλιεργούν την αυτό-αποτελεσματικότητα των ασκούμενων ώστε να αυξάνουν την τακτικότητα της συμμετοχής σε άσκηση.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

Λέξεις κλειδιά: self-efficacy, exercise stages of change, physical exercise

19045

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΗ, ΖΩΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ ΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ

Μουρατίδης Α., Γκιουζέλης Χ., Χριστοδούλου Α., Τσαντήλας Τ., Χριστοδούλου Χ., Ροδουσάκης Ι.

Καθολικό Πανεπιστήμιο του Λούβεν, Βέλγιο, 32 Δ. Σ. Ηρακλείου, 9ο Δ. Σ. Ηρακλείου, 2ο Δ.Σ. Βουτών, Ηρακλείου, ΤΕΦΑΑ Πανεπιστημίου Αθηνών, Δ.Σ. Τυλίσου, Ηράκλειο

thanasis.mouratidis@gmail.com

DAY-TO-DAY INTEREST-ENJOYMENT, VITALITY, AND EFFORT AS A FUNCTION OF DOMAIN-SPECIFIC AND SITUATION-SPECIFIC AUTONOMOUS MOTIVATION AND FUTURE TIME PERSPECTIVE AMONG ADOLESCENT ATHLETES

A. Mouratidis, C. Giouzelis, A. Christodoulou, T. Tsantilas, C. Christodoulou, I. Rodousakis

Catholic University of Leuven, Belgium, 32 Elementary School of Heraklion, 9th Elementary School of Heraklion, 2nd Elementary School of Voutes, Heraklion, Department of Physical Education of University of Athens, Elementary School of Tylosis, Heraklion

Στην παρούσα μελέτη ημερολογίου (diary study) εξετάσαμε κατά πόσο η ευχαρίστηση και το ενδιαφέρον, η υποκειμενική ζωτικότητα και η προσπάθεια που κατέβαλλαν $N = 61$ έφηβοι αθλητές του Μπάσκετ κατά τη καθημερινή προπόνηση σε ένα καλοκαιρινό σχολείο Μπάσκετ που διήρκεσε τρεις εβδομάδες προβλέπεται (α) από την αυτόνομη παρακίνηση που αναφέρουν οι αθλητές κατά τη διάρκεια της προπόνησης (situational autonomous motivation), (β) από τη παρακίνηση που εν γένει έχουν ως προς το συγκεκριμένο σπορ (domain-specific autonomous motivation) και (γ) από το βάθος της μελλοντικής προοπτικής (future-time perspective). Πολύ-επίπεδη ανάλυση (multilevel analysis) έδειξε πως στο ενδοπροσωπικό επίπεδο η αυτόνομη παρακίνηση των αθλητών συσχετίστηκε θετικά με τις τρεις εξαρτημένες μεταβλητές. Επίσης, βρέθηκε πως η υποκειμενική αίσθηση ικανοποίησης της ανάγκης για αυτονομία των αθλητών - μέσα από τη συμπεριφορά του προπονητή - λειτούργησε ως προβλεπτικός παράγοντας της αυτόνομης παρακίνησης που είχαν οι αθλητές κατά τη καθημερινή προπόνηση. Ακόμη, στο επίπεδο διαπροσωπικών διαφορών βρέθηκε πως οι αθλητές με περισσότερη εν γένει αυτόνομη παρακίνηση ανέφεραν, κατά μέσο όρο, υψηλότερα επίπεδα ενδιαφέροντος και ευχαρίστησης καθώς και προσπάθειας κατά τη καθημερινή προπόνηση. Παρομοίως, οι αθλητές με μεγαλύτερο βάθος στη προοπτική του μέλλοντα χρόνου ανέφεραν, κατά μέσο όρο, περισσότερο ενδιαφέρον, προσπάθεια αλλά και ζωτικότητα. Σημειώνεται πως οι παραπάνω συσχετίσεις παρατηρήθηκαν αφού ελήφθη υπόψη και η υποκειμενική αίσθηση ικανότητας (perceived competence) που είχαν οι αθλητές για τις δεξιότητες τους στο άθλημα του μπάσκετ. Τα παραπάνω αποτελέσματα καταδεικνύουν τη σημασία που έχει η υιοθέτηση συμπεριφορών από τη μεριά των προπονητών (και καθηγητών Φυσικής Αγωγής) που θα ικανοποιούν την βασική ψυχολογική ανάγκη για αυτονομία των αθλητών (και μαθητών). Επίσης υπογραμμίζει τη σημασία της αυτόνομης παρακίνησης καθώς και του ρόλου που παίζει η προοπτική του μέλλοντα χρόνου στη καθημερινή λειτουργία των αθλητών.

Λέξεις κλειδιά: αυτόνομη παρακίνηση, προοπτική μέλλοντος χρόνου, πολύ-επίπεδη ανάλυση

18099

«ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΥΜΒΗΤΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ, Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΠΟΣΟ ΣΥΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΘΕΤΙΚΑ Η ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΑΓΧΟΣ ΤΟΥΣ»

Καλογεράκης Γ., Μπεμπέτσος Ε., Γούδας Μ., Κουρτέσης Θ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

emersonxania@yahoo.gr

SELF-TALK OF SWIMMERS, COACHES' BEHAVIOR AND THEIR POSITIVE OR NEGATIVE RELATIONSHIP WITH COMPETITIVE ANXIETY

G. Kalogerakis , E. Bebetos, M. Goudas, T. Kourtessis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S. , Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να συσχετίσει το αγωνιστικό άγχος κατάστασης με τον θετικό και αρνητικό αυτοδιάλογο και την υποστηρικτική και αρνητική συμπεριφορά του προπονητή. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 125 κολυμβητές/τριες (50 αγόρια και 75 κορίτσια) που προέρχονταν από συλλόγους της Κρήτης, της Πάτρας και της Αθήνας και η ηλικία των κολυμβητών ήταν από 12-20 χρονών (M=14,9, SD=1,84). Για την αξιολόγηση του αγωνιστικού άγχους χρησιμοποιήθηκε το Ερωτηματολόγιο «Αγωνιστικής Κατάστασης» (CSAI-II, Martens, Burton, Vealey, Bump & Smith, 1990) τροποποιημένο για τον ελληνικό πληθυσμό από τους Stavrou, Zerva, Kakko και Psichoundaki (1998), για την αξιολόγηση του αρνητικού και θετικού αυτοδιαλόγου χρησιμοποιήθηκε το Ερωτηματολόγιο «Αυθόρμητης Αυτό-ομιλίας στον Αθλητισμό» (Automatic Self-Talk Questionnaire for Sports-ASTQS; Zourbanos, Hatzigeorgiadis, Theodorakis & Chroni, 2006) και για την αξιολόγηση της συμπεριφοράς του προπονητή χρησιμοποιήθηκε το Coaching Behavior Questionnaire «Κλίμακα Συμπεριφοράς Προπονητή» (Williams et al., 2003), προσαρμοσμένο στην ελληνική γλώσσα από τους Ζουρμπάνο, Θεοδωράκη και Χατζηγεωργιάδη, (2004). Η επεξεργασία των ερωτηματολογίων έγινε με το PASW 18. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι η αξιοπιστία των ερωτηματολογίων (alpha του Cronbach) εμφανίζει γενικά ικανοποιητικές τιμές από .68 έως .88 εκτός από τον παράγοντα έλεγχος άγχους όπου είναι .46. Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων διαπιστώθηκε ότι το γνωστικό και το σωματικό άγχος των κολυμβητών είχε θετική σχέση με τον αρνητικό αυτοδιάλογο και την αρνητική συμπεριφορά του προπονητή ενώ αντίθετα δεν επηρεάστηκαν από τον θετικό αυτοδιάλογο και την υποστηρικτική συμπεριφορά του προπονητή. Επίσης από τα αποτελέσματα βρέθηκε ότι η αυτοπεποίθηση των κολυμβητών είχε αρνητική σχέση με τον αρνητικό αυτοδιάλογο και την αρνητική συμπεριφορά του προπονητή σε αντίθεση με τον θετικό αυτοδιάλογο όπου παρουσιάστηκε θετική σχέση με την αυτοπεποίθηση. Συνολικά τα αποτελέσματα υποστηρίζουν ότι το γνωστικό και σωματικό άγχος των κολυμβητών αυξάνεται όταν αυτοί κάνουν αρνητικές σκέψεις και η συμπεριφορά του προπονητή είναι αρνητική ενώ όταν οι κολυμβητές έκαναν θετικές σκέψεις η αυτοπεποίθηση τους αυξανόταν και κατά συνέπεια και η απόδοση τους. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε ότι τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας μπορούν να βοηθήσουν τους προπονητές και τους αθλητές στο άθλημα της κολύμβησης ώστε να αποκωδικοποιήσουν καλύτερα το αγωνιστικό άγχος και έτσι θα βελτιωθεί η απόδοση των κολυμβητών μελλοντικά

Λέξεις κλειδιά: αγωνιστικό άγχος, αυτοδιάλογος, συμπεριφορά προπονητή

18228

ΠΡΟΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΑΓΧΟΣ ΣΕ ΑΘΛΗΤΕΣ ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

Τσιλφίδου Μ., Ζέτου Ε., Μπεμπέτσος Ε., Ρόκκα Σ.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

matsilfidou@hotmail.gr

PRE-GAME STRESS OF VOLLEYBALL ATHLETES

M. Tsilfidou, E. Zetou, E. Bebetos, S. Rokka

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Ο σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να αξιολογηθεί το άγχος των αθλητών πριν από τον αγώνα και να εξετάσει αν θα υπάρξουν διαφορές στα είδη άγχους μεταξύ των δυο αγωνιστικών κατηγοριών αθλητών, μεταξύ των διαφορετικών ηλικιακών ομάδων, της διαφορετικής εμπειρίας και του διαφορετικού αγωνιστικού ρόλου των αθλητών. Το δείγμα αποτέλεσαν 139 αθλητές πετοσφαίρισης (67 της Α1 και 72 του τοπικού πρωταθλήματος). Για την εκτίμηση του προαγωνιστικού άγχους χρησιμοποιήθηκε η ελληνική έκδοση του CSAI-2. Το ερωτηματολόγιο μοιράστηκε στους συμμετέχοντες μισή ώρα πριν από τον εκάστοτε αγώνα, αφού πριν είχαν ενημερωθεί για την

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

έρευνα, τον τρόπο συμπλήρωσης του ερωτηματολογίου και είχαν συμφωνήσει να συμμετάσχουν. Χρησιμοποιήθηκε η ανάλυση διακύμανσης (ANOVA) με ανεξάρτητη μεταβλητή την αγωνιστική κατηγορία, την ηλικία, την εμπειρία και τον αγωνιστικό ρόλο των αθλητών και εξαρτημένες τα σκορ των αθλητών στα είδη του άγχους. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι αθλητές που αγωνίζονται στην Α1 εθνική κατηγορία έχουν υψηλότερες τιμές σωματικού και γνωστικού άγχους και χαμηλότερη αυτοπεποίθηση. Οι αθλητές με ηλικία 15 έως 17 χρονών, εμφανίζουν τους υψηλότερους μέσους όρους στον παράγοντα σωματικό άγχος. Υψηλότερα σκορ στον παράγοντα γνωστικό άγχος εμφανίζονται να έχουν οι αθλητές ηλικίας 18-20 χρονών σε αντίθεση με τις ηλικίες 21-25, που φαίνεται να έχουν τα χαμηλότερα σκορ γνωστικού άγχους. Οι αθλητές ηλικίας 18-20 χρονών, παρουσιάζονται επίσης να έχουν χαμηλότερες τιμές στην αυτοπεποίθηση από ότι οι υπόλοιπες ομάδες. Τέλος, οι αθλητές ηλικίας πάνω από 25 χρονών, εμφανίζονται να έχουν χαμηλότερες τιμές σωματικού άγχους και μεγαλύτερες, όσον αφορά στην αυτοπεποίθηση. Οι παίκτες που δήλωσαν ότι αγωνίζονται ως πασαδόροι, παρουσίασαν υψηλότερους μέσους όρους στο σωματικό άγχος. Οι παίκτες που αγωνίζονται ως κεντρικοί, εμφάνισαν τους υψηλότερους μέσους όρους ως προς την αυτοπεποίθηση και τους χαμηλότερους ως προς το γνωστικό άγχος. Οι αθλητές που κατέχουν τη θέση του διαγώνιου, παρουσιάζουν χαμηλότερες τιμές στην αυτοπεποίθηση, όπως και οι λίμπερο στο σωματικό άγχος. Οι ακραίοι φαίνεται να βρίσκονται πολύ κοντά στις τιμές με τους διαγώνιους. Τέλος οι αθλητές την Α1 κατηγορίας δήλωσαν ότι προπονούνται κάθε μέρα και περισσότερες φορές την εβδομάδα από τους αθλητές που συμμετέχουν στο τοπικό πρωτάθλημα. Το ίδιο συνέβη και με τις ώρες προπόνησης ημερησίως και εβδομαδιαίως.

Λέξεις κλειδιά: προαγωνιστικό άγχος, πετοσφαίριση, αυτοπεποίθηση

18246

ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ OBRADOVIC ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΣΤΗΝ Α1 ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

Λεμονίδης Ν., Τζιουμάκης Ι., Καρυπίδης Α., Μιχαλοπούλου Μ., Γούργουλης Β.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α., Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.,

nlemonid@phyed.duth.gr

PERCEPTIONS OF COACHING BEHAVIOR OF ATHLETES COACH'S OBRADOVIC AND REST ATHLETES' IN A1 NATIONAL DIVISION IN GREECE

N. Lemonidis, Y. Tzioumakis, A. Karipidis, M. Michalopoulou, V. Gourgoulis

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S., University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Σκοπός της έρευνας ήταν η παρουσίαση των αντιλήψεων των αθλητών του προπονητή Obradovic σχετικά με την προπονητική συμπεριφορά του. Επιμέρους σκοπός ήταν η σύγκριση τους με τις αντιλήψεις προπονητικής συμπεριφοράς αθλητών των άλλων ομάδων της Α1 κατηγορίας ανδρών καλαθοσφαίρισης. Χρησιμοποιήθηκε η Ελληνική εκδοχή της κλίμακας αντιλαμβανόμενης συμπεριφοράς των Smith, Smoll & Curtis (Gr-CBAS-PBS) για την αποτύπωση της αντίληψης 12 κατηγοριών προπονητικών συμπεριφορών 135 αθλητών από 14 ομάδες της πρώτης κατηγορίας του πρωταθλήματος καλαθοσφαίρισης. Η ηλικία τους ήταν μεταξύ 20 και 35 ετών. Οι 95 αθλητές από το δείγμα ήταν Έλληνες και οι 40 ξένοι. Η έρευνα διεξήχθη στο μέσον της αγωνιστικής περιόδου, ώστε οι αθλητές να γνωρίζουν καλά τη συμπεριφορά του προπονητή τους. Οι αθλητές συμμετείχαν εθελοντικά και τους δόθηκε η διαβεβαίωση πως τα αποτελέσματα της έρευνας ήταν εμπιστευτικά και οι προπονητές δεν θα ενημερωνόταν για τις απαντήσεις τους. Οι αθλητές κατέγραψαν την αντιλαμβανόμενη συχνότητα εμφάνισης των 12 προπονητικών συμπεριφορών σε μια επταβάθμια κλίμακα Likert (1=ποτέ – 7=σχεδόν πάντοτε). Η αξιοπιστία του οργάνου κυμάνθηκε σε αποδεκτά επίπεδα.-(Intraclass Correlation Coefficient (ICC(2,1)) = .833). Σύμφωνα με τους αθλητές του, ο προπονητής Obradovic, επιβραβεύει “πολύ συχνά” τις καλές προσπάθειες των παικτών του, “σχεδόν ποτέ” δεν αγνοεί τα λάθη τους, δίνει “πολύ συχνά” οδηγίες και διορθώσεις για αυτά, “μερικές φορές” έως “αρκετά συχνά” τους τιμωρεί για τα λάθη τους και “σπάνια” έως “μερικές φορές” τους ενθαρρύνει όταν τα κάνουν. Έχει “σχεδόν πάντα” τον έλεγχο στην προπονητική διαδικασία, “σχεδόν πάντοτε” δεν επιτρέπει μη επιθυμητές συμπεριφορές και φροντίζει “σχεδόν πάντα” για την οργάνωση της προπόνησης. Ενθαρρύνει “αρκετά” έως “πολύ

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral presentation is certified through this electronic file.

συχνά” τους παίκτες του στη διάρκεια της προπόνησης χωρίς να έχει προηγηθεί κάτι και δίνει “σχεδόν πάντα” οδηγίες. Η στατιστική ανάλυση one sample t-test έδειξε ότι η προπονητική συμπεριφορά του coach Obradovic διαφέρει στατιστικά από τη συμπεριφορά των άλλων προπονητών στις 11 από τις 12 κατηγορίες και είχε ακραίες τιμές στις οχτώ από αυτές, σύμφωνα πάντα με τις αντιλήψεις των αθλητών. Τα ευρήματα της παρούσης μελέτης συνεισφέρουν πολύτιμα στοιχεία στο σχετικό πεδίο έρευνας, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην ανάπτυξη και την εφαρμογή αποτελεσματικότερων προγραμμάτων εκπαίδευσης προπονητών.

Λέξεις κλειδιά: obradovic, coaching behavior, professional basketball

18404

ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΩΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΝΕΑΡΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΧΕΙΡΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

Παπουλίδης Ι., Ρόκκα Σ., Μάγκου Α., Μαυρίδης Γ., Μπεμπέτσος Ε.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

srokka@phyed.duth.gr

RELATIONSHIPS BETWEEN COACHING BEHAVIOUR AND BASIC PSYCHOLOGICAL NEEDS IN JUNIOR HANDBALL PLAYERS

I. Papoulidis, S. Rokka, A. Magou, G. Mavridis, E. Bebetos

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Οι έρευνες στο χώρο του αγωνιστικού αθλητισμού, υποστηρίζουν ότι η προσωπικότητα και η συμπεριφορά των προπονητών, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην προσωπική και αθλητική πορεία των αθλητών. Σύμφωνα με τη θεωρία του αυτο-καθορισμού, τα άτομα τείνουν να ασχολούνται με περισσότερο ενδιαφέρον και ενέργεια για δραστηριότητες που επιλέγουν οι ίδιοι και παραμένουν σε αυτές όταν η ανάγκη αυτονομίας, ικανότητας και αλληλεπίδρασης ικανοποιείται (Reinboth, Duda, & Ntoumanis, 2004). Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να διερευνήσει τη σχέση μεταξύ της αντιλαμβανόμενης συμπεριφοράς του προπονητή και των βασικών ψυχολογικών αναγκών (αυτονομία, ικανότητα, σχέσεις) σε νεαρούς αθλητές χειροσφαίρισης. Το δείγμα της έρευνας, αποτέλεσαν 167 αθλητές χειροσφαίρισης από επτά συλλόγους της Δ. Μακεδονίας, κατηγορίας παμπαίδων (n=81) και παιδών (n=86), με μέσο όρο ηλικίας 12 ± 3.18 έτη, και χρόνια παραμονής στον ίδιο σύλλογο 4 ± 1.21 έτη. Για τη διεξαγωγή της έρευνας, χρησιμοποιήθηκε το Coaching Behaviour Questionnaire (CBQ, Williams, et al., 2003), προσαρμοσμένο για τον ελληνικό πληθυσμό (Zourbanos, Hatzigeorgiadis, & Theodorakis, 2007), με 15 θέματα και δύο παράγοντες: "υποστηρικτική συμπεριφορά" με 8 ερωτήσεις και "αρνητική συμπεριφορά" με 7 ερωτήσεις. Για τη διερεύνηση της ικανοποίησης των βασικών ψυχολογικών αναγκών χρησιμοποιήθηκε η κλίμακα Basic Psychological Needs in Exercise Scale (Vlachopoulos, & Michailidou, 2006) με 12 θέματα ομαδοποιημένα σε 3 παράγοντες, αυτονομία, ικανότητα και κοινωνικές σχέσεις με 4 ερωτήσεις αντίστοιχα. Τα ανώνυμα ερωτηματολόγια συμπληρώθηκαν εθελοντικά από τους αθλητές στους χώρους προπόνησης, απουσία του προπονητή, στην αρχή της αγωνιστικής περιόδου 2012. Οι δείκτες εσωτερικής συνέπειας των κλιμάκων των δύο ερωτηματολογίων, κυμάνθηκαν σε αποδεκτά επίπεδα (Cronbach's alpha από .88 έως .92 και .87 έως 91 αντίστοιχα). Από τα αποτελέσματα της ανάλυσης συσχετίσεων, προέκυψε ότι η αντιλαμβανόμενη υποστηρικτική συμπεριφορά του προπονητή, είχε στατιστικά σημαντική θετική συσχέτιση με την αυτονομία, την ικανότητα και τις σχέσεις, ενώ η αρνητική δε σχετιζόταν με κανέναν παράγοντα της κλίμακας των βασικών ψυχολογικών αναγκών. Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας, που έρχονται σε συμφωνία με αυτά ανάλογων ερευνών, έδειξαν ότι στη χειροσφαίριση, η υποστηρικτική συμπεριφορά του προπονητή, σχετίζεται άμεσα με την αυτονομία, την ικανότητα και τις σχέσεις. Συμπερασματικά, ένας από τους στόχους των προπονητών στο άθλημα της χειροσφαίρισης, θα πρέπει να είναι η ικανοποίηση των βασικών ψυχολογικών αναγκών των μικρών αθλητών, σημαντικά για την παρακίνησή τους και την παραμονή τους στο άθλημα, ιδιαίτερα κατά τα πρώτα στάδια της αθλητικής τους σταδιοδρομίας.

Λέξεις κλειδιά: συμπεριφορά προπονητή, αυτονομία-ικανότητα-σχέσεις, παιδιάς/παμπαίδιας χάντμπολ

18753

ΗΓΕΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΑΘΛΗΜΑΤΩΝ: ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ

Αργυρόπουλος Χ., Δελερέ Κ., Πατσιαούρας Α., Σούλας Δ., Γαλάνης Ε.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

xristostitos7@hotmail.com

COACHES' LEADERSHIP BEHAVIOUR OF INDIVIDUAL SPORTS: A PRELIMINARY STUDY ON THE ROLE OF DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS

C. Argyropoulos, K. Delere, A. Patsiaouras, D. Soulas, E. Galanis

University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Η ηγετική συμπεριφορά του προπονητή σε ατομικά αγωνίσματα φαίνεται να έχει σημαντική επίδραση στην ψυχολογική και συναισθηματική κατάσταση των αθλητών, όπως επίσης και επιπτώσεις στην απόδοσή τους, αλλά παρ' όλα αυτά, έως σήμερα, δεν έχουμε επαρκεί ερευνητικά δεδομένα από τον ελληνικό χώρο. Σκοπός λοιπόν της παρούσας μελέτης ήταν να εξετάσει τη σχέση της ηγετικής συμπεριφοράς και τα προσωπικά χαρακτηριστικά Ελλήνων προπονητών/τριών ατομικών αθλημάτων. Στην έρευνα συμμετείχαν 67 προπονητές/τριες (40 άνδρες, 27 γυναίκες), ατομικών αθλημάτων (π.χ. στίβος, κολύμβηση, ποδηλασία, κτλ.) με μέσο όρο ηλικίας 37.19 (± 13.22) χρόνια και μέσο όρο προπονητικής εμπειρίας 12.85 (± 11.22) χρόνια. Για την αξιολόγηση της ηγετικής συμπεριφοράς των προπονητών χρησιμοποιήθηκε η Κλίμακα Ηγετικής Συμπεριφοράς, η οποία αξιολογεί πέντε παράγοντες: (α) προπόνηση και οδηγίες, (β) δημοκρατική συμπεριφορά, (γ) αυταρχική συμπεριφορά, (δ) κοινωνική υποστήριξη και (ε) θετική ανατροφοδότηση. Η απαντήσεις δόθηκαν σε μία 5-βάθμια κλίμακα τύπου Likert (1=καθόλου, 5=πάντα). Για να εξεταστεί η σχέση μεταξύ της ηγετικής συμπεριφοράς με την ηλικία και την προπονητική εμπειρία των προπονητών/τριών εκτελέστηκαν αναλύσεις συσχετίσεων. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τόσο η ηλικία, όσο και προπονητική εμπειρία των προπονητών είχαν θετική σχέση με τον παράγοντα προπόνηση και οδηγίες ($p < .01$), θετική ανατροφοδότηση ($p < .01$) και αυταρχική συμπεριφορά ($p < .05$). Για να εξεταστούν διαφορές στην ηγετική συμπεριφορά του προπονητή ως προς το φύλο εκτελέστηκε μονόπλευρη πολυμεταβλητή ανάλυση διακύμανσης. Η ανάλυση έδειξε στατιστικά σημαντική πολυμεταβλητή επίδραση, $F(5, 65) = 2.77, p < .05$. Εξέταση μονομεταβλητών αναλύσεων, έδειξε στατιστικά σημαντική επίδραση για την κοινωνική υποστήριξη, $F(1, 66) = 10.36, p < .01$ και μη σημαντικές επιδράσεις για τους υπόλοιπους 4 παράγοντες. Σχετικά με την κοινωνική υποστήριξη, εξέταση των μέσων όρων έδειξε ότι οι γυναίκες ($M=22.11, SD=.45$) είχαν υψηλότερα σκορ από τους άνδρες ($M=20.20, SD=.37$). Συνοπτικά, τα αποτελέσματα υποδεικνύουν ότι η ηλικία, τόσο η βιολογική, όσο και η προπονητική σχετίζονται με τους παράγοντες προπόνηση και οδηγίες, θετικά ανατροφοδότηση και αυταρχική συμπεριφορά, αλλά επίσης, το φύλο φαίνεται να σχετίζεται με τον παράγοντα κοινωνική υποστήριξη. Επομένως, οι προπονητές/τριες ατομικών αθλημάτων θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικοί όσον αφορά τη συμπεριφορά τους στους χώρους άθλησης, προκειμένου να διατηρήσουν ένα υγιές περιβάλλον για την καλύτερη δυνατή ψυχολογική, αλλά και σωματική κατάσταση των αθλητών/τριών που κατά συνέπεια θα φέρει την αύξηση της αθλητικής απόδοσης/επίδοσης.

Λέξεις κλειδιά: ηγετική συμπεριφορά, ατομικά αθλήματα, Ελλήνων προπονητών/τριών

19202

ΑΘΛΗΤΕΣ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΥΝ: ΔΥΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΕΤΑΒΑΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΔΟΜΗΣΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Διακάκη Ε., Χρόνη Σ., Λαλιώτου Ι., Γούδας Μ.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α

taloulagr@yahoo.gr

MIGRATING CYCLISTS: TWO TALES AND TWO TRANSITIONS VIA IDENTITY RE-CONSTRUCTIONS

E. Diakaki, S. Chroni, I. Laliotou, M. Goudas

University of Thessaly, D.P.E.S.S

Η μεταναστευτική εμπειρία αποτελεί μεταβατικό σημείο στη ζωή και στην καριέρα ενός αθλητή επηρεάζοντας τόσο την αθλητική όσο και την προσωπική του υπόσταση. Έχοντας αυτή την ιδέα σαν αφετηρία, ο σκοπός αυτής της μελέτης ήταν να βοηθήσει στην κατανόηση του «Πώς οι εμπειρίες των μεταναστών αθλητών επηρεάζουν τη διαμόρφωση και αναδόμηση των ταυτοτήτων τους;». Αναλύθηκε το κεντρικό σημείο ενδιαφέροντος χρησιμοποιώντας τη θεωρία του πολιτισμικού σοκ (Bochner, 2003; Oberg, 1960) και των μεταβάσεων (Schlossberg, 1981). Έτσι, διερευνήθηκε η μεταναστευτική εμπειρία σαν διπλή μετάβαση για τους αθλητές: αυτή της μετακίνησης στο εξωτερικό και αυτή της απόδοσης σε υψηλότερο επίπεδο. Ημιδομημένες, σε βάθος συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν με δυο Έλληνες ποδηλάτες που μετανάστευσαν σε χώρες της Ευρώπης, ως μέλη επαγγελματικών ποδηλατικών ομάδων. Το κύριο χαρακτηριστικό των αφηγητών είναι ότι βρίσκονται ανάμεσα στους πρώτους Έλληνες ποδηλάτες που υπέγραψαν συμβόλαια με ομάδες του εξωτερικού. Η μεθοδολογική προσέγγιση βασίστηκε στην ποιοτική έρευνα (Denzin & Lincoln, 1994; Sparkes, 2002). Προκειμένου να κατανοηθεί σε βάθος το νόημα που οι άνθρωποι δίνουν στις εμπειρίες τους, οι ποδηλατικές ιστορίες προσεγγίστηκαν με τη θεώρηση των Douglas και Carless (2006) για τις διαφορετικές μορφές αφηγήσεων που αφορούν στην ταυτότητα. Για την καλύτερη ερμηνεία των ιστοριών χρησιμοποιήθηκε η ανάλυση μορφής προκειμένου να δοθεί έμφαση στο πώς έχει αφηγηθεί μια ιστορία, χωρίς να παραμεληθεί το τί έχει ειπωθεί (Riessman, 2002). Στην πρώτη ιστορία δόθηκε ο τίτλος «Η άλλη πλευρά του πελοτόν», και δίνει έμφαση στις κοινωνικές σχέσεις, όπου ο αθλητής έχει τον έλεγχο των αποφάσεων προκειμένου αρχικά να φύγει στο εξωτερικό αλλά και μετέπειτα να επιστρέψει στην Ελλάδα. Η δεύτερη ιστορία με τίτλο «Η Οδύσσεια», αποτελεί μια ιστορία ανακάλυψης, όπου ο αθλητής δεσμεύεται ενεργά στο να αντιδράσει σε οτιδήποτε του τοποθετεί παρωπίδες και περιορίζει τους ορίζοντες και τον τρόπο ζωής. Εν τέλει, παρατηρούμε ότι ενώ οι αθλητές βρίσκονται σε μια κατάσταση σύγχυσης και διχασμού, μάχονται για τη διεκδίκηση πολλαπλών ταυτοτήτων, σύμφωνα με τις προτεραιότητες τους, χωρίς να αποκλείουν πιθανούς μετασχηματισμούς των εαυτών τους. Συνοπτικά, η παρούσα μελέτη αναδεικνύει δύο ποδηλάτες που διαπραγματεύονται κάτι παραπάνω από έναν εαυτό που εστιάζει στην απόδοση και σε μια ταυτότητα με συνοχή. Οι ιστορίες αυτές αποτελούν μια πρόκληση στις συνηθισμένες κυρίαρχες ιστορίες στην κουλτούρα των ελίτ αθλητών και των επιτυχημένων ιστοριών της αθλητικής καριέρας. Εναλλακτικές ιστορίες υπάρχουν γύρω μας και πρέπει να γίνονται γνωστές (Douglas & Carless, 2006), έτσι ώστε οι αθλητές μέσα από ένα πλούσιο ρεπερτόριο αφηγήσεων να μπορούν να ταυτιστούν και να δομήσουν υγιείς ταυτότητες.

Λέξεις κλειδιά: αθλητική μετανάστευση, επαγγελματίες αθλητές, ταυτότητα